

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **M. K.**, narozen X
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Magistrát města Chomutov**
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o přestupku žalobce vedeném pod
sp. zn. SZ MMCH/149534/2022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o přestupku vedeném pod sp. zn. SZ MMCH/149534/2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. V žalobě žalobce popsal, že žalovaný vydal dne 4. 5. 2023 příkaz, jehož doručením zahájil se žalobcem řízení o přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Dne 29. 5. 2023 podal žalobce prostřednictvím svého tehdejšího zmocněnce K. K. (dále jen „zmocněnec“) proti příkazu odpor. Podání odporu *zmocněnec* následně dne 31. 5. 2023 v souladu s § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) potvrdil prostřednictvím e-mailové zprávy obsahující dokument opatřený jeho zaručeným elektronickým podpisem. Ke zprávě byla připojena zároveň plná moc podepsaná žalobcem prokazující jeho zastoupení *zmocněncem*. Žalovaný poté dne 22. 6. 2023 vyrozuměl žalobce i jeho *zmocněnce*, že zmíněný příkaz nabyl právní moci, a vyzval je k předložení originálu podepsané plné moci prokazující zastoupení žalobce *zmocněncem*. Tuto výzvu označil žalobce za nadbytečnou, neboť podle judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 5. 11. 2015, č. j. 2 As 110/2015-42, či ze dne 19. 1. 2016, č. j. 2 As 255/2015-36) postačuje předložení plné moci v prosté kopii (skenu). Žalobce však přesto této výzvě vyhověl a dne 2. 7. 2023 zaslal žalovanému autorizovanou konverzi podepsané plné moci.
3. Žalobce namítal, že odpor proti příkazu ze dne 4. 5. 2023 podal řádně a včas. Žalovaný byl tudíž podle žalobce povinen pokračovat v zahájeném řízení a vydat podle § 71 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) rozhodnutí ve lhůtě šedesáti dnů od podání odporu. Žalovaný tak neučinil, *zmocněnec* proto dne 26. 4. 2024 podal u nadřízeného orgánu žalovaného, tj. u Krajského úřadu Ústeckého kraje (dále jen „krajský úřad“), žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Krajský úřad tuto žádost postoupil žalovanému, který ve vyjádření ze dne 9. 5. 2024 konstatoval, že příkaz ze dne 4. 5. 2023 nabyl právní moci dne 30. 5. 2023. Žalovaný vysvětlil, že odpor proti příkazu byl podán osobou, která k tomu nebyla oprávněna, protože byl opatřen elektronickým podpisem A. H.
4. S tímto závěrem žalobce nesouhlasil. Namítal, že odpor byl podepsán elektronickým podpisem sériového čísla, které měl *zmocněnec* zapsáno v evidenci obyvatel. Podle žalobce *zmocněnec* nahrál celý elektronický podpis do Portálu občana, a proto se na odpor podepsaný tímto elektronickým podpisem hledí jako na dokument podepsaný ověřeným podpisem *zmocněnce*. Žalobce upozornil na to, že ve výpisu z registru obyvatel jsou údaje o sériovém čísle, vydavateli a platnosti kvalifikovaného certifikátu pro elektronický podpis, jak vyplývá z § 18 odst. 1 písm. m) zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů. Možnost zobrazení sériového čísla certifikátu orgánům veřejné moci není podle žalobce samoučelná, nýbrž slouží k ověření autenticity elektronického podpisu. Žalovaný však podpis s údaji v registru obyvatel zjevně neporovnal.
5. Výzva žalovaného ze dne 22. 6. 2023 byla podle žalobce nesrozumitelná. Žalovaný vyzval žalobce pouze k tomu, aby mu doručil originál udělené plné moci, která bude opatřena žalobcovým podpisem. Žalobce této výzvě vyhověl tím, že prostřednictvím e-mailové zprávy zaslal žalovanému autorizovanou konverzi plné moci, která má podle § 22 odst. 2 a 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o autorizované konverzi“) právní účinky originálu dokumentu. Tím žalobce vytčený nedostatek svého podání, které podle něj ani vadné nebylo, odstranil. Dodal, že elektronický podpis pracovnice České pošty Z. P., která

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

provedla autorizovanou konverzi plné moci, pouze potvrzuje, že elektronická podoba dokumentu se shoduje s předložený listinným originálem. Žalobce dodal, že po seznámení se stanoviskem žalovaného, pro odstranění veškerých pochybností zaslal dne 10. 6. 2024 žalovanému podání, v němž označil *zmocněnce* za svého zástupce, A. H. za substitučního zástupce a předložil v listinné podobě plnou moc se substituční doložkou a podepsaný odpor.

6. Žalobce zdůraznil, že žalovanému nic nebránilo v řízení o přestupku pokračovat. K odstranění žádné jiné vady (ani případné vady certifikátu elektronického podpisu), žalovaný žalobce nevyzval. Žalobci tak nemohla marně uplynout lhůta k odstranění jiných možných vad podání. Pokud žalovaný za těchto okolností v řízení nepokračuje, podle žalobce se dopouští nečinnosti.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že dne 29. 5. 2023 obdržel prostřednictvím e-mailu odpor podaný *zmocněncem*. Součástí podání nebyla plná moc a nebylo podepsáno zaručeným elektronickým podpisem. Dne 31. 5. 2023 obdržel žalovaný opět prostřednictvím e-mailu plnou moc a potvrzení podaného odporu, které bylo podepsáno A. H., jež však nebyla zmocněna k zastupování žalobce. Žalovaný odmítl tvrzení žalobce, že potvrzení podaného odporu bylo podepsáno elektronickým podpisem, na který se hledí jako na ověřený podpis *zmocněnce*. Vysvětlil, že v rámci své spisové služby používá profesionální validační nástroj, který již při přijetí elektronického dokumentu automaticky ověří parametry elektronického podpisu. Tento nástroj zabezpečuje, aby ověřování proběhlo v souladu s požadavky čl. 32 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. 7. 2014 o elektronické identifikaci a důvěryhodných službách pro elektronické transakce na vnitřním evropském trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (dále jen „nařízení eIDAS“). Tento validační nástroj ověřil elektronický podpis, kterým bylo opatřeno potvrzení odporu ze dne 31. 5. 2023, s výsledkem, že se jedná o elektronický podpis vydaný na jméno A. H. (což je viditelné i na značce elektronického podpisu, kterou byl dokument opatřen), nikoli na jméno *zmocněnce*.
8. Podle názoru žalovaného není možné, aby byl elektronický podpis, který byl vydán na jméno A. H., zapsán v registru obyvatel k jiné osobě, jak tvrdí žalobce v žalobě. Pokud by tomu tak bylo, nemohl by elektronický podpis sloužit k ověření identity podepisujícího a ztrácel by svůj význam. Jestliže však k něčemu takovému skutečně došlo, muselo se jednat o chybu systému při provádění tohoto zápisu, kterou nelze přičítat k tíži žalovaného.
9. Žalovaný uvedl, že z těchto důvodů v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu nehleděl na obdržené dokumenty jako na relevantní podání, k němuž by měl přihlížet. Podání, jež žalovaný obdržel dne 29. 5. 2023, bylo učiněno prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití podpisu. K jeho potvrzení způsobem a ve lhůtě stanovené v tomto ustanovení správního řádu nedošlo, protože podpis na potvrzujícím podání patřil jiné osobě než té, která byla podle přiložené plné moci oprávněna žalobce zastupovat. Veškeré pozdější úkony žalobce podle žalovaného nejsou způsobilé na věci nic změnit. Žalovaný uzavřel, že postup, který *zmocněnec* zvolil, vykazuje znaky toho, že jeho úmyslem bylo co nejvíce ztížit a zneprůhlednit vedené řízení. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Replika žalobce

10. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že v postupu svého *zmocněnce* žádnou snahu ztížit a zneprůhlednit řízení nespatřuje. Podle žalobce nic nebrání tomu, aby si *zmocněnec*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nahrál do registru obyvatel údaje o certifikátu elektronického podpisu A. H. a aby se poté dokumenty podepsané tímto podpisem považovaly za dokumenty podepsané *zmocněncem*. Žalobce zopakoval, že tento podpis bylo možné považovat za elektronický podpis *zmocněnce*, neboť sériové číslo certifikátu tohoto podpisu se shodovalo se sériovým číslem certifikátu, který byl prohlášen za certifikát *zmocněnce* jeho nahráním do registru obyvatel. Žalobce podotkl, že učinil snad vše, co mohl, aby žalovanému vyšel vstříc, a jeho záměrem nebylo řízení jakkoli komplikovat.

11. Podle žalobce nemohl žalovaný ignorovat skutečnost, že i kdyby se nejednalo o podpis *zmocněnce*, podání bylo elektronicky podepsáno. Co do formy se proto jednalo o podání bezvadné a žalovaný měl žalobce vyzvat k předložení substituční plné moci (pokud by A. H. považoval za substituta), nebo k připojení elektronického podpisu žalobce nebo *zmocněnce* (pokud by podpis považoval za vadný). Žalovaný však požadoval pouze doložení plné moci pro *zmocněnce*. Žalobce tak nemohl mít ani tušení, že by žalovaný považoval podání za vadné či nedostatečné ještě z jiného důvodu. To se žalobce dozvěděl až ze stanoviska žalovaného ze dne 9. 5. 2024 a domnělou vadu spočívající v nedostatku podpisu ihned poté (dne 10. 6. 2024) odstranil. Vzhledem k chybějící výzvě tak ovšem žalobce učinil dříve, než mu vůbec počala plynout lhůta k odstranění této vady.

Posouzení věci soudem

12. Soud nejprve zkoumal včasnost žaloby. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. platí, že *žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon*.
13. Počátek roční lhůty pro včasné podání žaloby se odvíjí ode dne, kdy podle žalobních tvrzení a argumentace měla marně uplynout lhůta k vydání rozhodnutí o přestupku.
14. Podle § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že *pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení*.
15. Soud je toho názoru, že mělo-li podle žaloby dne 29. 5. 2023 dojít ke zrušení příkazu, měl žalovaný navazující rozhodnutí o přestupku vydat nejpozději do 60 dnů od zrušení příkazu, tj. do pondělí 28. 7. 2023. Konec jednoleté lhůty k podání žaloby proto připadl na pondělí 29. 7. 2024. Jelikož žaloba byla u soudu podána dne 28. 6. 2024, byla podána včas.
16. Dále se soud zabýval posouzením, zda žalobce ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.
17. Za prostředek ochrany proti nečinnosti soud v této věci považuje žalobcovu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, která byla podána krajskému úřadu dne 26. 4. 2024. Uvedený úřad postoupil žalobcovu žádost žalovanému k posouzení, zda nejsou dány ve věci podmínky pro přezkumné řízení či pro obnovu řízení s tím, že následně má žalovaný vyrozumět krajský úřad o způsobu vyřízení žalobcovu podání. Žalovaný následně přípisem ze dne 9. 5. 2024 vyrozuměl žalobce, že neshledal důvod pro přezkumné řízení či pro obnovu řízení; trval na tom, že podaný odpor byl nepřípustný. Z uvedeného popisu je patrné, že žalobcem uplatněný prostředek ochrany proti nečinnosti byl vyčerpan bezvysledně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18. Jelikož byly splněny veškeré procesní podmínky věcného projednání žaloby, přistoupil soud k posouzení důvodnosti žaloby, a to na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
19. Žaloba není důvodná.
20. Ze spisového materiálu a shodných vyjádření účastníků uvedených v jejich podáních soud zjistil následující skutečnosti.
21. Příkazem ze dne 4. 5. 2023 žalovaný shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť žalobce v rozporu s § 10 odst. 3 téhož zákona jako provozovatel vozidla nezajistil, aby při užívání vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, a uložil mu za jeho spáchání pokutu. Příkaz byl žalobci doručen do vlastních rukou (osobním převzetím) dne 19. 5. 2023.
22. Dne 29. 5. 2023 byla žalovanému z adresy <X> doručena e-mailová zpráva s předmětem „podání – odpor“, jejíž přílohou byl soubor nazvaný „podani_-_odpor.pdf“. Obsahem přiloženého souboru byl odpor ze dne 22. 5. 2023 proti příkazu ze dne 4. 5. 2023, který měl podat *zmocněnec* (identifikovaný v dokumentu jménem, příjmením, datem narození, bydlištěm, ID datové schránky a e-mailovou adresou shodného znění jako ta, z níž bylo podání učiněno) jako zástupce žalobce (označeného v dokumentu jménem, příjmením, datem narození a bydlištěm). Zpráva ani přiložený dokument nebyly opatřeny elektronickým podpisem.
23. Dne 31. 5. 2023 byla žalovanému z adresy <X> doručena e-mailová zpráva s předmětem „potvrzení podání“, jejíž přílohou byly dva soubory. Soubor nazvaný „podani_-_odpor_elsig.pdf“ a soubor nazvaný „PM.pdf“. Soubor „podani_-_odpor_elsig.pdf“ obsahoval text shodného znění jako soubor doručený žalovanému dne 29. 5. 2023. Tento dokument byl podepsán elektronickým podpisem vytvořeným prostřednictvím kvalifikovaného prostředku pro vytváření elektronických podpisů. Z výsledku jeho ověřování žalovaným vyplynulo, že certifikát, na kterém byl podpis založen, byl vyhodnocen jako kvalifikovaný, platný od 11. 4. 2023 do 30. 4. 2024, ověřitelný do 30. 4. 2024, a že podepisující osobou byla A. H. Obsahem souboru „PM.pdf“ byla prostá kopie (sken) plné moci ze dne 31. 5. 2023, kterou žalobce (označený stejně jako odporu) zmocnil *zmocněnce* (identifikovaného stejně jako v odporu) k zastupování v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. SZ MMCH/149534/2022. Dokument obsahoval u žalobcova jména rukou psaný podpis žalobce. E-mailová zpráva ani dokument obsahující plnou moc nebyly opatřeny elektronickým podpisem.
24. Přípisem ze dne 22. 6. 2023 žalovaný podle § 150 odst. 3 správního řádu vyrozuměl žalobce, že dne 29. 5. 2023 obdržel odpor proti příkazu ze dne 4. 5. 2023 a dne 31. 5. 2023 bylo toto podání doplněno o dokumenty obsahující plnou moc a potvrzující podání odporu. Dokument potvrzující podání odporu však nebyl podepsán osobou, která byla zmocněna k zastupování v řízení. Odpor tudíž žalovaný posoudil jako nepřipustný. Dále žalovaný vyzval žalobce, aby ve lhůtě do pěti dnů od doručení tohoto přípisu doručil žalovanému plnou moc splňující obecné náležitosti podání podle § 37 odst. 2 správního řádu a opatřenou žalobcovým podpisem. Přípis byl prostřednictvím datové schránky doručen *zmocněnci* dne 26. 6. 2023. Žalobci byl přípis doručován prostřednictvím poštovní zásilky, k jejímuž převzetí byl provozovatelem poštovních služeb vyzván dne 27. 6. 2023. Zásilku si žalobce nevyzvedl a dne 10. 7. 2023 mu byla vložena do schránky.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

25. Dne 2. 7. 2023 byla žalovanému z adresy <X> doručena e-mailová zpráva s připojeným souborem, který obsahoval plnou moc shodného znění jako soubor „PM.pdf“ doručený žalovanému dne 31. 5. 2023 doplněnou o podpis žalobce a doložku o konverzi listinného dokumentu do elektronické podoby, provedené pracovníci České pošty Z. P.
26. Pro závěr soudu ohledně důvodnosti žaloby bylo stěžejní zodpovězení otázky, zda e-mailové podání obsahující odpor bylo učiněno některým ze způsobů, s nimiž platná právní úprava spojuje účinky řádného podání.
27. Podle § 37 odst. 4 správního řádu platí, že *podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.*
28. Toto zákonné ustanovení neposkytuje zcela uzavřený výčet veškerých přípustných možností učinění podání, neboť kromě tří výslovně umožněných způsobů (písemně, ústně do protokolu anebo v elektronické podobě) předvídá ve větě druhé jakožto zbytkovou kategorii i učinění podání pomocí jiných technických prostředků. Má-li však podání být učiněno pomocí „jiného technického prostředku“, musí být na rozdíl od způsobů podání podle věty první do pěti dnů některým z těchto způsobů potvrzeno, popřípadě doplněno. Nebude-li tato podmínka splněna, optikou interpretovaného ustanovení nepůjde o podání, jež by bylo způsobilé přivodit v řízení jakékoli účinky.
29. Je tudíž významné, zda lze e-mailovou zprávu ze dne 29. 5. 2023 včetně její přílohy (odporu ve formátu PDF) důvodně označit za podání učiněné způsobem podle § 37 odst. 4 věty první správního řádu, či nikoli. K tomu poskytuje vodítko samotný text zákona, jenž ve větě druhé posledně odkazovaného ustanovení výslovně označuje veřejnou datovou síť za „jiný technický prostředek“, bylo-li podání učiněno jejím prostřednictvím bez použití podpisu. V tomto se úprava formy podání podle správního řádu podstatně odlišuje od podobné úpravy podle s. ř. s.; druhý z uvedených zákonů (konkrétně v § 37 odst. 2 s. ř. s.) totiž již nepodává žádné konkrétní příklady jiných forem podání, jejichž dovolenost je podmíněna dodatečným potvrzením v příslušné lhůtě a formě. Pro nyní řešenou věc relevantní § 37 odst. 4 správního řádu však výslovně řadí „podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití podpisu“ mezi podání učiněná pomocí „jiných technických prostředků“, a tedy jeho účinnost podmiňuje následným potvrzením či doplněním.
30. V rozhodovací činnosti správních soudů dlouhodobě panuje široká shoda na tom, že e-mailová zpráva je podáním učiněným prostřednictvím veřejné datové sítě. Již v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, č. 2041/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud vyslovil, že „podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat“. V citovaném rozsudku přitom byla posuzovaným podáním právě e-mailová zpráva. K rozptýlení případných pochybností ohledně aktuálnosti citovaného právního názoru postačí podotknout, že sice byl vysloven ke znění § 37 odst. 4 správního řádu účinnému do 30. 6. 2010, jež bylo v mezidobí pozměněno zákony č. 167/2012 Sb. a č. 298/2016 Sb.; tyto změny

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

se však nijak nedotkly povahy e-mailové zprávy jakožto podání učiněného prostřednictvím veřejné datové sítě.

31. Lze tedy shrnout, že e-mailová zpráva ze dne 29. 5. 2023 byla podáním učiněným prostřednictvím veřejné datové sítě a byla žalovanému zaslána bez použití podpisu. O tom ostatně není mezi účastníky řízení sporu.
32. Sporné naopak je, zda bylo podání odporu do pěti dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem předvídaným v § 37 odst. 4 správního řádu.
33. Soud zdůrazňuje, že správní řád v těchto případech vyžaduje potvrzení formy (podoby) podání. Pokud účastník řízení zvolí možnost učinit podání prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití podpisu, je následně povinen (a to bez jakékoli výzvy) do pěti dnů učinit shodné podání písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě. Tato poměrně přísná úprava vyvažuje skutečnost, že z původního podání učiněného prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití podpisu není zřejmé, kdo toto podání vůbec učinil. Z logiky věci je pak vyloučeno, aby k potvrzení formy (podoby) podání došlo tím, že bude opět učiněno prostřednictvím veřejné datové sítě, aniž by byla datová zpráva podepsána.
34. To přesně nastalo v nyní řešené věci. Žalobce tvrdí, že jeho *zmocněnec* své původní podání učiněné prostřednictvím e-mailové zprávy ze dne 29. 5. 2023 potvrdil podáním učiněným prostřednictvím e-mailové zprávy ze dne 31. 5. 2023. Také druhá e-mailová zpráva však byla učiněna prostřednictvím veřejné datové sítě, aniž by byla podepsána. Nedošlo tedy k potvrzení nebo doplnění podání způsobem uvedeným v § 37 odst. 4 větě první správního řádu. Vzhledem k tomu, že nebyl dodržen zákonem vyžadovaný postup, nemohlo mít podání odporu žalobcem zamýšlené účinky. Soud tak dospěl k závěru, že žalovaný postupoval správně, pokud žalobce a jeho *zmocněnce* přípisem ze dne 22. 6. 2023 vyrozuměl o tom, že příkaz ze dne 4. 5. 2023 nabyl právní moci.
35. Soud připouští, že za určitých okolností lze přijmout podání učiněné prostřednictvím nepodepsané e-mailové zprávy. Bude tomu tak tehdy, pokud bude vlastní podání řádně elektronicky podepsáno jeho autorem (účastníkem řízení či zástupcem) a e-mailová zpráva bude sloužit jen jako prostředek (nosič) pro zaslání takového podání. Tento benevolentní přístup však nelze uplatnit v případě, kdy je prvotní podání učiněno prostřednictvím veřejné datové sítě bez jakéhokoli podpisu. V takovém případě (tedy i v nyní řešené věci) totiž správní řád – jak už bylo uvedeno výše – vyžaduje potvrzení formy (podoby) podání, tedy postup podle § 37 odst. 4 věty první správního řádu. Takovým postupem pochopitelně není opětovné zaslání nepodepsané e-mailové zprávy s přiloženým odporem opatřeným podpisem jiné osoby, než je žalobce či jeho *zmocněnec*. Pokud by se podání učiněné e-mailovou zprávou ze dne 31. 5. 2023 posuzovalo samostatně, platí, že bylo učiněno až po uplynutí lhůty pro podání odporu, a na právní moci příkazu by tak nemohlo nic změnit.
36. Soud zdůrazňuje, že žalovaný nebyl povinen žalobce či jeho *zmocněnce* vyzývat k tomu, aby doplnili podání některou z kvalifikovaných forem uvedených v § 37 odst. 4 větě první správního řádu. Zůstává proto zcela bez významu, že žalobce vnímá přípis ze dne 22. 6. 2023, jímž byl mimo jiné vyzván k předložení řádně podepsané plné moci, jako nadbytečný či zmatečný. Uvedený přípis obsahuje především naprosto jednoznačné sdělení, že příkaz ze dne 4. 5. 2023 nabyl právní moci. Na toto sdělení však žalobce ani jeho *zmocněnec* nijak nereagovali, a teprve dne 26. 4. 2024 (tj. téměř deset měsíců poté) se začali domáhat toho, aby žalovaný v žalobcově přestupkové věci rozhodl.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

37. Uvedený postup žalobce (jeho *zmocněnce*) vnímá soud jako účelovou snahu vyhnout se potrestání žalobce za přestupek v důsledku prekluze. Soudu je z jeho činnosti známo (srov. rozsudky Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 1. 2025, č. j. 141 A 25/2024-20, nebo ze dne 23. 6. 2025, č. j. 141 A 35/2024-29), že tentýž *zmocněnec* obdobně postupoval ve více přestupkových věcech. Vždy podal odpor prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití podpisu, případně jej „doplnil“ či „potvrdil“ dalším podáním učiněným opět stejnou formou a poté několik měsíců vyčkával, než uplatnil žádost o opatření proti nečinnosti, následovanou žalobou na ochranu proti nečinnosti. Soud si je vědom toho, že žalobcův *zmocněnec* nebyl povinen užívat pro komunikaci se žalovaným svou datovou schránku, nicméně ve všech svých podáních údaje o své datové schránce uváděl, a proto soudu není zřejmé, z jakého důvodu ji nepoužil. Pokud se rozhodl pro podání prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití podpisu, měl si uvědomit své povinnosti s tím spojené. Skutečnost, že zákonem vyžadovaný postup nedodržel, jde výhradně k tíži žalobce. Celkový postup žalobcova *zmocněnce* ve všech uvedených věcech nasvědčuje tomu, že se účelově snažil zneprůhlednit řízení a dosáhnout toho, aby přestupky prekludovaly.
38. Soud dále nepřehlédl, že žalobce poprvé až v podání ze dne 11. 6. 2024 (tj. téměř rok po sdělení žalovaného o právní moci příkazu) začal argumentovat tím, že elektronický podpis, jímž byl opatřen odpor připojený ke druhé e-mailové zprávě (ze dne 31. 5. 2023), je podpisem jeho *zmocněnce*. Jedná se přitom o elektronický podpis A. H. Soud zdůrazňuje, že žalobci a jeho *zmocněnci* nic nebránilo v tom, aby bezprostředně po obdržení přípisu žalovaného ze dne 22. 6. 2023 (o nabytí právní moci příkazu) předešli tuto argumentaci žalovanému a snažili se tím vyvrátit jeho závěr o nepřípustnosti odporu. To však žalobce ani jeho *zmocněnec* neučinili a účelově s touto argumentací přišli až téměř o rok později.
39. Dále je třeba mít na paměti, že podpis (fyzický i elektronický) slouží k potvrzení skutečnosti, že podepisující osoba schvaluje obsah dané písemnosti (dokumentu) a zamýšlí učinit příslušný procesní úkon. Podle názoru soudu tak nemůže jít o podpis kohokoli. Naopak, musí jít výhradně o podpis osoby, která je v dané písemnosti (v dokumentu) označena a o jejíž procesní úkon se jedná.
40. Pokud by soud přijal žalobcovu argumentaci, že si někdo může nahrát cizí podpis do registru obyvatel (či do Portálu občana), takový podpis by tím zcela ztratil shora uvedenou funkci. Nebylo by totiž možné zjistit, zda příslušný dokument podepsala osoba, o jejíž podpis se jedná (tj. v nyní řešené věci A. H.), nebo osoba, která si tento cizí podpis přisvojila (tj. žalobcův *zmocněnec*).
41. Z těchto důvodů musí soud důrazně odmítnout, že by se elektronický podpis A. H. mohl za jakýchkoli okolností považovat za podpis žalobcova *zmocněnce*. To by popíralo smysl a účel podpisu jako takového. Není přitom podstatné, zda se žalobcovu *zmocněnci* podařilo nahrát cizí elektronický podpis do registru obyvatel (či do Portálu občana), aby jej mohl používat jako svůj. Takové jednání je totiž z povahy věci nežádoucí, nemůže být vedeno legitimními úmysly, a jako takové nemůže ani požívat jakékoli právní ochrany. Žalovanému tak nelze vytýkat, že neověřoval, zda elektronický podpis A. H. není náhodou též podpisem žalobcova *zmocněnce*.
42. Namítá-li žalobce, že pro odstranění veškerých pochybností zaslal dne 10. 6. 2024 žalovanému podání, v němž označil *zmocněnce* za svého zástupce, A. H. za substitučního zástupce a předložil v listinné podobě plnou moc se substituční doložkou a podepsaný odpor, soud podotýká, že tak učinil s více než ročním zpožděním po uplynutí lhůty pro podání

odporu. Je proto vyloučeno, aby tato žalobcova opožděná aktivita vyvolala jím zamýšlené účinky.

43. Soud nesdílí žalobcův názor, že jej žalovaný měl vyzvat k odstranění vad. Jak již soud uvedl výše, taková povinnost v případě nedostatku formy podání ze správního řádu nevyplývá. To ostatně potvrzuje i výše citovaná judikatura. Žalobcova argumentace, že mu nemohla marně uplynout lhůta k odstranění jiných možných vad podání, je proto podle názoru soudu zcela lichá.
44. Lze tedy uzavřít, že e-mailová zpráva ze dne 29. 5. 2023 včetně přílohy byla jako celek podáním učiněným prostřednictvím veřejné datové sítě bez podpisu žalobce či jeho zmocněnce. Podle § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu tudíž bylo nezbytné toto podání potvrdit či doplnit způsobem uvedeným ve větě první téhož ustanovení. K tomu však ve lhůtě pěti dnů nedošlo. V důsledku marného uplynutí zmíněné zákonné lhůty je třeba na e-mailovou zprávu ze dne 29. 5. 2023 včetně přílohy hledět jako na podání, jež nebylo způsobilé vyvolat právní účinky (srov. již výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 90/2008-70). Podáním této e-mailové zprávy tak nedošlo ke zrušení příkazu; ten se marným uplynutím lhůty k podání odporu (tj. dnem 30. 5. 2023) stal pravomocným a vykonatelným rozhodnutím, jímž bylo řízení o přestupku skončeno. Žalovaný tak nemůže být v daném řízení o přestupku nečinný.
45. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
46. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústí nad Labem 23. června 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.